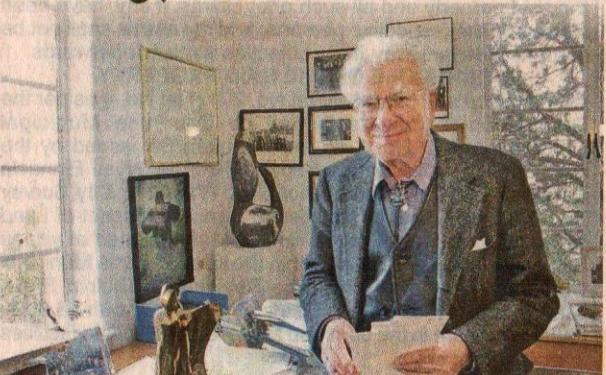

ऑर्सिस्टॉटल, देमोक्रिट, कणाद

आदी तत्त्वज्ञानी सांगितल्यानुसार विश्व हे सूक्ष्म कणांपासून बनले आहे. विसाऱ्या शतकात अणुसिद्धांत मांडला गेला. तो मांडण्यापूर्वी असेही समजले जात असे की पदार्थाचा लहानात लहान कण म्हणजे अणू; पण पुढे शास्त्रज्ञांनी प्रोटॉन, न्यूट्रॉन या कणांचे व त्यापूर्वीचे इलेक्ट्रॉन या कणाचे अस्तित्व सिद्ध केले. त्यामुळे अर्थातच अणूपेक्षाही लहान कण असू शकतात हेती सिद्ध झाले होते. पुढे १९५०च्या दशकापासून अवकाशातून येण्याच्या किरणांचा (कॉस्मिक रे) अभ्यास सुरु झाला आणि त्यातून आणखी काही अविस्मृत कणांचे अस्तित्व सिद्ध झाले. यातील एक कण के आॅन! शास्त्रज्ञांच्या संशोधनानुसार के आॅन अपेक्षेपेक्षा कितीतरी पट अधिक काळ अस्तित्वात होते. त्याचे कारण मात्र सापडत नव्हते. नुकतेच दिवंगत झालेले अमेरिकी भौतिकशास्त्रज्ञ मुरे जेल-मैन यांनी या गुणधर्मांची कारणमीमांसा करून ती विशद केली. एका विशिष्ट गुणधर्मामुळे असे होत असावे, असे सांगून त्या गुणधर्मास नाव दिले 'स्ट्रेजेनेस'!

पुढे कण त्वरक (पार्टिकल अक्सिलरेटर) निर्माण केले गेले. त्यात प्रोटॉनसारख्या मूलकणांना प्रचंद गती दिली जाते. त्यात अशा मूलकणांना परस्परविरोधी दिशेने प्रचंद गतीने सोडून घडका घडवल्या जातात. त्यातून अनेक मूलकण बाहेर पडतात. सध्या अशा मूलकणांची किंवा उपआणिवक कणांची संख्या दोनशेहून अधिक आहे. या कणांमधील सुसूत्रता शोधणे हे त्या

मूलकणांचा संशोधक

महान वैज्ञानिक १९६१चे भौतिकशास्त्रातील नोबेल पारितोषिक विजेते मुरे जेल-मैन यांचे २४ मे रोजी न्यूयॉर्कला निधन झाले. त्यांच्या निधनाने मूलकणांचे अंतरंग उलगडून दाखविणारा शास्त्रज्ञ हरपला...

८.६.२०१९

विज्ञानवाटा

काळातील भौतिकशास्त्रज्ञांपुढील प्रचंद आक्रान होते.

पुढे त्यांनी प्रोटॉन, न्यूट्रॉन, इलेक्ट्रॉनसारखे कण क्वार्क नावाच्या आणखी सूक्ष्म कणांनी बनलेले असावेत असा सिद्धांत मांडला. जेम्स जॉईंस या लेखकाच्या 'फिनेगेन्स वेक' या कांदवीतील 'श्री क्वार्क्स फॉर मस्टर मार्क' या वाक्यावरून क्वार्क हा शब्द त्यांनी घेतला. पुढे 'ओमेगा मायन' नावाचा मूलकण सापडला व त्याचे गुणधर्म जेल-मैन यांनी सूचित

केल्याप्रमाणेच होते. काही काळानंतर सर्व क्वार्क कण सापडले. शेवटचा टांप क्वार्क १९१४मध्ये सापडला. ल्युअॅन हे क्वार्कसना मूलकणांमध्ये बांधून ठेवते, असेही त्यांनी सांगितले.

पुढे जेल-मैन आणि इतर शास्त्रज्ञांना विश्वातील चार बलांपैकी तीस बलांच्या आंतरक्रिया व मूलकणांचे स्पृहामध्ये याविषयी मूलकणांची त्यावृत्तिशत मांडणी केली. त्याला स्टेडॅन मांडल म्हटले जाते. मेंडेलिफ यांनी जसे जीडीसी वैशिष्ट्यांपूर्वी गुणधर्मांच्या आधारे मूलद्रव्यांची रचना आवर्तसारणीत केली, त्याप्रमाणे जेल-मैन यांनी उपआणिवक कणांची किंवा मूलकणांची मांडणी करून

एक तक्ता बनविला. या कणांची आठ प्रकारांत विभागणी केली. अशीच काहीशी रचना जपानी शास्त्रज्ञ युवाल निमन यांनीही केली होती. त्या रचनेस त्यांनी 'एट फोल्ड वे' असे नाव दिले. बौद्धांच्या ज्ञानसाधनेचे नाव आहे, 'अट्टांगसाधना'! त्यावरून त्यांनी हे नाव घेतले. मूलकणांच्या अभ्यासाबद्दल आणि रचनेबद्दल त्यांना १९६१चे भौतिकशास्त्रातील नोबेल पारितोषिक देण्यात आले.

जेल-मैन यांनी आणखी काही सिद्धांत मांडले. रिंग यिअरीतील त्यांचे योगदान ग्रॅंड युनिफिकेशन यिअरीमधील योगदान हे महत्वपूर्ण समजले जाते. त्यामुळेच त्यांना २५हून अधिक पुस्कार व सन्मान देऊन गौरविष्णवात आले. त्यांना १५ शास्त्र चांगल्या अवगत होत्या. नोबेल पारितोषिक प्रदान समारंभात जेल-मैन यांनी आपल्या भाषणाचा अर्धा भाग आणि समारोप स्वीकृत भाषेतून केला होता.

सध्या युक्तेनमध्ये असलेल्या एका गावातून अमेरिकेत स्थलांतरित झालेल्या कुटुंबात १५ सार्टेंबर १९२९ रोजी जेल-मैन जन्मले. याच्या २२व्या वर्षी १३मध्ये त्यांनी पीएच्डी मिळवली. भाष्याशास्त्र, पुरातत्त्वशास्त्र, तत्त्वज्ञान, मूलद्रव्यशास्त्र, जीवशास्त्र, संस्कृतिक उल्कांती, निर्संग इतिहास, गणित, भौतिकशास्त्र आदी विषयात त्यांना रुची होती. विद्यार्थी असल्यापासूनच त्यांना चालता-बोलता ज्ञानकोशे अस संबोधले जायचे. हा कोश त्यांच्या निधनाने आता हरपला आहे...